

Vara

Otilia Cazimir

Apune soarele-n văpăi
Și înserarea, ca un val,
Pe subt răchițele din deal
Se lasă-n liniște pe văi.
Coboară-ncovoiat la pod
Un biet pescar, de pe Siret,
Și-n umbra sură pier încet
Pescar, și apă, și năvod.
De jos, din ceața de pe prund,
Doi pescăruși au apărut
Și-n zbor îngemănat și mut
Se duc spre bălțile din fund.

Închid pleoapele s-ascult...
De pacea largă legănat
Mi-adoarme sufletu-mpăcat.
Ca un copil ce-a plâns prea mult.